

RAIKKÜLA

KOLHOOSI JUHATUSE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE INFOLEHT

Nr. 2 (32) VEEBRUAR

Kas Eesti Kongress või ENSV Ülem- nõukogu



Minu arvates on kumbki neist omaette asi ja tänase päeva seisuga on mõlemad veel vajalikud. Oleme Ülemnõukogus tunnistanud õigustühiseks 1940. a. sündmused Eestis ja N. Liitu astumise. Juriidiliselt on asi selge — kehtib Eesti Vabariik. Asi tuleb ka faktiliselt selgeks teha. Selleks on vaja läbirääkimisi Moskvaga. Ainult Eesti Kongress kui Eesti Vabariigi kodanike ja nende õigusjärglaste valitav kogu on terve maailma silmis õiguspädev otsustama, millist riigikorraldust me soovime. Suurem enamus meist soovib taastada omariiklust Eesti Vabariigina. Kahjuks ei ole seda tänase päevani mõistnud EKP juhid. Miks siis muidu ka täna veel jutud liidulepingust?

Pärast Tbilisi ja Bakuu veriseid sündmusi ei usu mina küll mingist vabast liidulepingu võimalusest. Meeldib see meile või mitte, kuid meie senine ametlik Ülemnõukogu on uue maailma silmis siiski kui okupatsiooni-

võimu kohalik omavalitsusorgan, kes täidab kuulekalt «ülevalt» tulevaid korraldusi. Näiteid võib tuua mitte ainult viimaselt Ülemnõukogu istungjärgult.

Eestis peab elu omariikluse suunas arenema rahulikult. Seni oleme suutnud seda nii korraldada. Kuid meil on vaja sellist Ülemnõukogu, kes igati aitaks kaasa Eesti Kongressi otsuste elluviimisele ja Eesti Vabariigi taastamiseks, aitaks elu korraldada ka kriisiolukorras. Toetan ENSV Ülemnõukogusse Märjamaa mehe HANNO SCHOTTERI kandidatuuri, kelle usaldusmees ka olen. Hanno on parteitu, hariduselt veterinaarst ja töötab Sooniste sovhoosis peazootehnikuna. Hanno kandideerib ka Eesti Kongressile. Kuigi mul ei ole Lembit Arro, Hain Kauri ega ühegi NLKP liikmest saadikukandidaadi vastu isiklikult midagi, ometi nõustun ma Eestimaa Rahvarinde eestseisuse liikme Ignat Fjuki «Vaatevinklis» öeldud mõttega par-

tei liikmete valimisest Ülemnõukogusse.

Teatavasti tunnistas NLKP ühtset ja jagamatut N. Liitu. Paraku arvatakse Moskvast suure impeeriumi lahutamatuks osaks ka Baltikum. Kui valime praeguste poliitiliste taotluste taustal suhteliselt vabadel valimistel Ülemnõukogusse NLKP liikmeid, on meil terve maailmale väga raske tõestada omariikluse soovi. Mitte keegi ei usuks meie tahet taastada Eesti Vabariik, sest meie poolt valitud NLKP liikmed seda oma poliitiliste veendumuste järgi justkui ei saaks soovida. Mujal maailmas ei ole sellist olukorda, et kuuluda mingisse konkreetseesse parteisse ja lastes end valida kõrgetesse riigivõimuorganitesse, ei tunnustata seejuures selle partei ideoloogiat. Seega — valides NLKP liikmeid saadikuteks, oleme ka meie nõus sellega, et Eesti, Läti ja Leedu on N. Liidu lahutamatu osa ja et igasugune omariikluse katse tuleb siis sõjaväega maha

suruda. Nii tehtigi Bakuus. Kas tõesti juhtub see ka meil?

Põhiline osa Eesti maakondade Rahvarinnete volikogusid on esitanud Ülemnõukogu saadikukandidaatideks parteituid just seltsamal põhjusel. Samuti toimis ka Raplamaa Rahvarinne, esitades Andres Ehini ja Andrus Ristkoki kandidatuuri ja toetades Hanno Schotterit.

Seega peame meie oma suurte eesmärkide saavutamiseks olema väga üksmeelsed ja kasutama maksimaalselt kõiki lubatud võimalusi. Ma ise kandideerin Eesti Kongressile ja usun, et just selle tulemuslikkusest sõltub väga palju meie tulevik. Loodan, et Eesti Kongressile valitakse Rapla kihelkonnast veel KRISTA MÄGI, HELGI LILLESTE, MARGO VESKI-MÄGI, AVO LUKAS jt. põhimõttekindlad inimesed.

Teid, Raikküla rahvas, ootan aktiivselt valimistest osa võtma.

TONU RAHULA

EESTI KONGRESSI valimistest

Pole viimasel ajal kohanud ühtegi eestlast, kes eitaks meie omariiklust ja Eesti Vabariigi taaskehtestamist. On muidugi erinevaid lähenemisteid ja praeguses olukorras tuleb kõik võimalused ära kasutada. Üheks populaarsemaks ja laiaulatuslikumaks on tänaseks kujunenud Eesti Kodanike Komiteed. Aasta aega kestnud kodanike registreerimine hakkab lõpusirgele jõudma.

24. veebruaril, Eesti Vabariigi 72. aastapäeval algavad Eesti Kongressi valimised. Kongress tuleb kokku 11.—12. märtsil arutama eesti rahva tahet ja seda selgelt väljendama maailma üldsusele.

Valimistest. Nagu eelpool mainitud, on valimised alates 24. veebruarist kuni 27. veebruarini, st. neljal päeval. Valimisjaoskond asub Raikküla kolhoosi klubis II korrusel lugemissaalis. Valimisõigus on kõigil kodanikel alates 16. eluaastast, kes on end registreerinud EV kodanikuks või taotlejaks.

Valimistele tulles peab valijal olema kaasas kodaniku või taotleja kaart. Kui aga kellelgi ei ole kaarti, on selle ära kaotanud või ei ole veel leidnud võimalust ennast registreerida, siis saab seda teha ka valimiste ajal. Valimisjaoskond hõlmab täpselt sama ala, mis möödunud valimistel. Erinevus on aga selles, et ei pea tulema ilmingimata Raikküllä, võib valida ka mõnes elukohale lähemas valimisjaoskonnas (näiteks Kabalas, Purkus). Tähtis on, et antud jaoskond oleks Rapla kihelkonna piires.

Valimistele tulles saame sedelid, kuhu on kantud 17 kandidaadi nimed. Rapla kihelkonnast saab valida 7 delegaati. Igal valijal on kolm häält, st. sedelil seisvast 17 nimest kolmele enam soositu kandidaadile teeme nime taha risti. Valituks osutuvad kõige enam poolthääli saanud kandidaadid.

Kodakondsuse taotlejad (roheline kaardi omanikud) aga peavad oma valiku tege-ma nimekirjast, kus seisavad kandidaatidena kirjas kodakondsuse taotlejad.

Kellel aga pole võimalik valimisjaoskonda kohale tulla, neil palume endast teatada telefonidel 569 (klubi), 530 (M. Kivi) või allakirjutanule 467. On võimalik kodus valida. Erinevalt eelnevatest valimistest moodustatakse valimisnimekirjad valimiste käigus. Selleks olekski soovitatav endast eelnevalt teatada, kes soovib kodus valida või

kes hoopis loobub hääletamisest.

Valimisjaoskond avatakse 24. veebruaril kell 9.00 ja sulletakse 27. veebruaril kell 18.00.

Valima võib tulla: laupäeval, 24. veebruaril alates 9.00—16.00 pühapäeval, 25. veebruaril 10.00—15.00 esmaspäeval, 26. veebruaril 9.00—16.00 teisipäeval, 27. veebruaril 9.00—18.00.

Kodus valijate juurde tul-lakse esmaspäeval ja teisi-päeval.

Lisainfo saamiseks soovi-taksin hoolikalt läbi sirvida viimased «Ühistööd» ja vali-misleht või julgelt pöörduda allakirjutanu poole.

Andku Jumal meile kõigile kindlat meelt ning õnnista-gu vaba rahva ja riigi taas-sündi!

Valimisjaoskonnas ootab
ANDRUS PAJO

Võiks ehk olla ka nii?

Viimasel paaril aastal on muutunud majandamise tingimused ja suurmajanditel on endaga üha raskem toime tulla. Kõik, mida ostame, läheb kallimaks, raha odavamaks, aga realiseerimise hinnad ei muutu. See sunnib majandeid otsima võimalust vähendada kulutusi. Tüüpilised

suurmajandi puudused

minu arvates on:

1. Transpordi kulud on väga suured.
2. Töötajad on liiga kitsalt spetsialiseerunud.
3. Vohab haltuura.
4. Inimesel puudub etteku-jutus, mida tema töö sisse toob, osaliselt saadakse pal-ka tööl olemise, mitte töötulemuste eest.
5. Osaliselt põhjendamata on igasugused juurdemaksed ühisest rahakotist (näiteks turismituusikutele, kogu elamu-majanduse kahjum kolhoosi kanda jne.).

Arvan, et majandamistulemused paranevad kulude kokkuhoiu arvel, kui korral-

dada tootmine väiksemates üksustes Näen selleks

kahte teed:

I. Väikeste komplektsete tootmisüksuste loomist, millel oleks 500—600 ha maad, vajalik tehnika, lõpsikari ja noorloomad. Neid võiks meie majandis iga lõpsikarjalauda baasil olla neli. Sigala jääks tootma liha omaette isemajandava üksusena ostujõusõda alusel. Isemajandavad oleksid ka kõik muud vajalikud üksused: tehnika remondi baas, elamu-kommunaalmajandus, automajand jne. Organiseerimine algaks tootmisüksuste moodustamisest, need lepiksid omavahel kokku, milliseid üksusi on vaja neid teenindama, millised on omavaheliste teenuste hinnad, ühest üksusest teise minevate loomade ja söötade hinnad jne. Algul alustaksid nad rendikollektiivina, mis edaspidi võiks üle minna ühistuks või taludeks. Metsad kuuluksid sellisele väikesele tootmisüksusele. Haritavat maad tuleks iga töötaja kohta 14—20 ha.

II. Tootmise korraldamine praeguste osakondade baasil, taime- ja loomakasvatuse eraldi. Alustada tuleks jälle-gi rendikollektiividena. Tai-

mekasvatuses algne töötasu makstaks väikeste korrektiividega seni kehtinud hinnete alusel. Lõpptoodangu ostaks ära kolhoos vastavate kokkuleppehindadega. Kulusid ja tulusid arvestatakse raamatupidamises rendikollektiivide kaupa. Tulemusliku töö korral otsustab aasta lõpul iga kollektiiv ise, kuidas jagada oma arvel olevat raha. Kahjumit andnud kollektiiv midagi tagasi maksma ei pea, kui töötasu on makstud kolhoosis seni kehtinud hinnete järgi. Kolhoosi juhatus kui rendile andja otsustab, mida teha edaspidi selle kollektiiviga (laiali saata, ringi komplekteerida, vahetada juht jm.).

Siintoodud ettepanekud võib idee edasiarendamiseks aluseks võtta, võib ka tagasi lükata.

Kuid arvan kindlalt: jätkates nii nagu praegu, ei suuda me rahaliselt omadega toime tulla. Mõelgem kõik, kuidas elada ja töötada nii, et saaksime palka ainult töö eest, et meie kulul ei elaks haltuurategijaid, et meist kõigist saaksid ettevõtlikud ja raha lugeda oskavad peremehed.

Peaagronoom
JAAK KILDVEE

Natuke nalja

«INIMENE MÖTLEB,
JUMAL JUHIB»

See vanasõna tuli mul ükskord meelde, kui ma mootorrattal sõitma läksin.

«Mistarvis ise vaeva näha», mõtlesin ma ja pistsin käed tasku. 50 kilomeetrise kiirusega kihutasin linnast välja. Ei kestnud aga kuigi kaua, kui ma maanteelt juba kraavis olin. Misperale otsuse tegin, et parem ikkagi ise juhtida ja mitte usaldada teisi.»

KÄTTEMAKS

Hambaarst: «Kas me hammas natuke enne tuimaks ei teeks?»

«Mitte mingil tingimusel. Kaks päeva on ta mind piinanud, las ta nüüd kannatab ise ka!»

KIIRE

«Kuhu sa jooksed?»
«Arsti juurde. Mu naine ei meeldi mulle, tal on midagi viga.»

«Ma tulen kaasa. Minu oma ei meeldi mulle ammugi enam.»

Juhatuses arutati

Esimees Peeter Alasepp juhtis tähelepanu, et segaduse tõttu riiklikus hinnapolitikas hakkab majandeid senise töökorralduse juures ähvardama pankrot.

Märgatavalt on tõusnud varuosade turba, väetiste ja ostujõusööda hinnad. Töenäoliselt kallineb ostujõusööt veelgi, vähendatakse kogust.

Järsu üleminekuga talupidamiseks pole praeguste võimaluste juures tagatud toiduainete külluse loomine. Talusid ei saa luua käsu korras, vaid need peavad loomulikult ja vabatahtlikult välja kujunema.

Mõningaid variante ökonoomsemate majandamismeetodite üleminekuks tutvustas peaagronoom Jaak Kildvee (vt. peaagronoomi artikkel samas lehes).

Moodustati töögrupp valmistamiseks ettepanekuid rahva arutelule juba kevadeks üleminekule efektiivsematele töövormidele.

Leino Luksi ettepanekul arutati garažeerimise ja töösisekorra eeskirjade täitmist keskuse töökoja territooriumil. Osa praegu öövalves töötavainimesi pole oma ametikohustuste kõrgusel.

Otsustati: leida öövalvesse osaliselt uued inimesed.

Scoses Eesti Kongressi delegaatide valimistega vabastada põhitöölt 20.—28. veebruarini valimiskomisjoni esimees Andrus Pajo.

Preemia maksmisest. Kauaegse kohusetundliku töö eest maksta juubeli puhul preemiat järgmistele kolhoosi liikmetele: Endel Rodi, Oie Merdikes, Meeri Spelmann — igaühele 200 rubla.

Rajooni kabeturniiril edukalt esinenud ja 2. koha saanud võistkonna ettevalmistamise eest premeerida võistkonna kaptenit Leonhard Lilleoja 25 rublaga.

Kuulati Aet Luukase avaldust kolhoosi liikmeks astumise kohta.

Otsustati: Aet Luukas võtta kolhoosi liikmeks 1. veebruarist 1990.

Kuulati peaveterinaararst Urmas Palloni ettepanekul veterinaarteenistuse ülevõtmiseks isemajandamisele. Ettekandja sõnusti tehtud kalkulatsioonide põhjal ei suurene töö tasustamiskulutused eelmiste aastate keskmisega võrreldes.

Tehtud ettepaneku põhjal peaks veterinaarteenistuse töö muutuma konkreetsemaks ja tulemuslikumaks.

Otsustati: veterinaar-

teenistusel töötada välja konkreetseid ettepanekuid ja esitada need juhatusesele mõnel järgneval koosolekul seisukoha võtmiseks.

Ettepanekuga kolhoosi elektrikute töö ümberkorraldamiseks esines vanemenergeetik Kalju Luikmäe.

Elektrikuid on kolhoosis viis meest, kelle teenindada on kokku 37 objekti. Igale töömehele jääb teenindada 7—8 punkti, mille alusel arvestatakse nende töötasu. Kvalifikatsiooni arvestades saab oskajam mees keerukamad objektid. Tegemata töö eest arvestatakse töötasu mehe palgast sellele, kes töö ära tegi. Eeliseks on, et igal elektrikul on kindlad objektid. Tootmisloikude juhtidele antakse nimekiri, kes milliseid objekte teenindab.

Otsustati: kinnitada üleminek uuele töötasustamise vormile.

Otsustati: hakata töötajate staažitasu välja maksma iga kuu.

Kuulati esimees Peeter Alasepa informatsiooni Rapla KEKi plaanide korrigeerimisest Raikküla kolhoosi ehitustel.

1990. a. Rapla KEKi ehitatavate objektide hulka kuuluvad 12 korteriga elamu, mis peab valmima 1. sept 1990, heinaküün Lipal 1. juuniks

ja elektrodkatlamaja maksumusega 400 000 rubla.

Kuna KEKil ei jätku ehitusvõimsust ja on seetõttu sattunud raskesse olukorda ja ei ole garanteeritud nimeetatud objektide valmimine tähtajaks, otsustati: loobuda kõrgepinge elektrodkatlamaja ehitamisest ja alustada praegusele katlamajale juurdehitust rajama (ca 100 000 rubla).

Jaauanaris läks 11 tööluusi töttu kaduma 46 tööpäeva.

Suurema luusipäevade arvuga paistsid silma Mario Väli — 9, Erich Salujärv — 8 ja Tailo Must — 6 päeva.

Otsustati: vastavalt sisekorra eeskirjadele arvestada luuse kuu staažitasu ja aastapremia maksmisel.

Arutati läbi RAI teade Toivo Musta kohta, kes 17. jaauanuaril kell 8.20 tabati Jüriöö osakonnas ebakainena traktoriroolist. Samal päeval kell 8.30 kõrvaldati ebakainena traktoriroolist Jaan Söönurm.

T. Mustal võeti transpordivahendite juhtimise õigus ära 12 kuuks — kuni 27. I 1991 ja J. Söönurmel 24 kuuks kuni 20. I 1992. a.

Otsustati: võtta meeste teod teadmiseks ja arvestada neid aastahüvituse maksmisel, samuti jätta mõlemad töötajad ilma 3 kuu staažitasust.

Rahulik närv? Ükskoiksus?

Viimasel juhatusese koosolekul tõstatasin muu arutelu kõrval küsimuse, kuidas taastada keskuse töökoja territooriumil rahuldav masinate garažeerimise kord. Et aga mingi konkreetse arutamise ega otsuseni ei jõutud, siis pöördun teravalt päevakorrale keskinud teema juurde veel kord tagasi.

Alustan territooriumist, mis peaaegu tarastatud. Minu mõistus ei võta ainult üht: kellele sellist podjomkini küla vaja on? Kuidas või kelle eest see «tagavara ventiilidega» tara kaitsma peab? Ütleme otse: kõik on palutud igast ilmakaarest ja igal kellaajal. Tere tulemast!

Naftabaasi väravad näiteks sobivad oma konstruktsiooni poolest kaelkirjakule takistuseks. Tehnohooldepunkti juurde on kohalikud «rationaliseerijad» teinud «olge lahke» jalgvärava. Võib-olla ongi jalgväravat sinna vaja, kuid sel juhul olgu juba päris ja lukustatav. Praegu peibutavad aga need nn. mitteametlikud augud kohalikke jalgrattureid ja juhuslikke möödujaid aktiivselt otseteed kasutama. Kellel aga tekib soov suure masinaga omapead sisse-välja vurtsida, siis nende jaoks on avatud lausa

«paraadna» treierei eest (korralikult kruusatud tee vähimagi takistusega).

Aasta-paar tagasi oli 40kohaalises garaažis trossidel ripumas numbrilipikud tähistamiseks ühe või teise masina alalist boksi. Ukse peale oli kinnitatud garaažis parkivate masinate nimekiri. Lihtne ja selge nii juhtidele kui kontrollijatele. Paraku pole suures iseotsustamise tuhinas sellest märkigi järele jäänud. Nüüd kehtib vist põhimõte et ise tean, mis teen!

Kellelegi näpuga näitamata arvatavasti nõustute minuga, et kord on käest ära. Kes soovib, see pöörutab iga masinaga igal ajal ja kuhu vaja (praktiliselt nagu isikliku omandiga).

Saan aru, et on vaja ka isiklike asju ajada, kuid selle jaoks on dispetšer, automajandi juhataja, osakonna juhataja. Küsi õigel ajal,

vormista ja tee oma töö ära! Kasu on kahepoolne: asi aetud ja ametialased pahanused olemata.

Peainseneri ametkonna asjaks olgu tagada vähemalt õhtul garažeerima saabuvate masinate registreerimine. Oleks loomulik, et ilma juhtkonna korralduseta puudub neil kuni järgmise tööpäeva alguseni omavolilise väljumise luba. Et selleni jõuda, peab väravavalve (öövalve) koosnema isikutest, kes kirjatööga toime tulevad ja kelle sõna maksab. Teiseks on vaja peaväravat ja väravaputkat.

Kui need asjad kohe korda ajada, vaibub arvatavasti ka «isetegevus» ja elu läheb normaalsesse rööbastesse.

Ja mis peaaegu: palju pahanusi jääb olemata.

LEINO LUKS,

revisjonikomissjoni esimees

Toimetuselt. Rõhutamaks Leino Luksi tõstatatud probleemi aktuaalsust, olgu lisatud järgmine illustreeriv näide.

31. jaauanuari õhtul pandi keskuse töökojas paras pidu püsti (nagu kahjuks töökodades kipub juhtuma). Pruugiti päris ohtralt mitut marki joodavat.

Teadagi mõjutab liigne kogus «eluvett» igaüht erinevalt. Mõni mees märkas oma nõrkadel kossilid koju vedrutada, mõnda haaras vastupandamatu tegevusihaga.

Paraku kipub kõva võtmise juures alati üks pudel puudu tulema. Säärane tunne tuli äkki peale ühele veel kohalejäänud mehepojale — Kalev Kaseväljale (igapäevases elus tuntud usna lahiste kätega meistrimehena ja hea keevitajana). Mõeldud, tehtud! Küla poolt peab abi saama ja üks endast lugupidav mees juba jala ei käi.

Koos öövalvega (Gennadi Rumm) tätsati garaaži juurde. Seal aeti ühele MTZ-82 tuli sisse ja viimane, mis Kaseväljal silma ette jäi, et Genka pani hoolega garaaži ukse kinni (vaat siis öövalve).

Noh, sõitis mees siis tsuhh-tsuuh-tsuuh ühe ja teise sõbra juurde, kuni kraavi läks karpuhh!

Lõpp oli kurvavõitu. Traktoril süssid taeva poole ja kaunis lõmmis, mees ise pääses imekombel vaevalt eluga ja tagatipuks algatatakse kriminaalasi.

Korralagedus ees, õnnetus järele!

Kaeme möödunud loomakasvatuses

1989. a. tootsime 100 ha haritava maa kohta piima 1256 ts, liha 319,5 ts.

Piima ja liha kogutoodang oli 101% kolme eelmise aasta keskmisega võrreldes.

Võib öelda, et veisekasvatuses oli aasta rahuldav. Lehma kohta oli piima väljalüps 4582 kg (4818 kg baas.), mis on aegade kõrgeim toodang. Majandi kogutoodang vähenes möödunud aastaga võrreldes 60 t. Selleks oli mitu põhjust — põhisooda ja jõusööda nappus, lehmade arvu vähenemine jne. Kahju, et ka erasektorist tuli piima 18 t vähem.

Üle 6000 kg baasilist piima lehma kohta lüpsis Elvi Tiiriku grupp. Ligilähedale jõudsid ka Mai Znobištšina ja Ljubov Rohtla grupid. Üle 5000 kg lüpsid veel Svetlana Simoni, Ülle Vaherna ja Helgi Vaherna, Leida Nauritsa, Nadežda Peterimova ja Riina Tõitoja grupid. Tubli!

Veiste keskmine ööpäevane massiiv oli 627 g, mis on parim näitaja üle hulga aastate.

Tubli on noorkarjatalitaja Heiki Hermann. Tema grupi kogu juurdekasv oli 429 ts. Mees austab oma ja teiste tööd.

Ei kujuta ette, mis saab siis, kui lähevad teenitud puhkusele meie tublid noorkarjatalitajad Ella Aasoja, Naima Kodusalu ja Helje Erik ning meie lüpsjate raudvara Adele Kalf, Mai Znobištšina, Leida Naurits, Helgi Hermann, Ilse Valtri. Selles kuus lisanduvad eeltooduile Öie Merdikes ja Meeri Spelmann. Kokku töötab meil 10 pensionäri, aga meie töötingimused on rasked. Loomakasvatajate peredes on peatselt juurdekasvu oodata. Korraga on üheksa noort naist dekreeti minemas. Nendel on õigus kasvatada oma lapsi 3 aastat kodus ja tihti minnakse uuesti dekreeti, enne kui jõuab aeg tööle tul-

la. See on kõik väga tore, aga me oleme raskustes kaadriga, sest kortereid ei jätku. Tuleb olla tihti kõrge- ja maletaja, et töö saaks õigel ajal ja tõrgeteta tehtud. Tänu me tublile rahvale ei ole jäänud veel ükski loom söömata ega lehm lüpsmata. Kas linnamees mõistab ka, missuguse hinnaga tuleb meie ja nende lauale piim, liha, leib?

Millal ükskord tulevad normaalsed loomakasvatustoodangu realiseerimishinnad, et oleks võimalik maksta põllumehele tema töö väärikselt?

Seakasvatuses on lood veelgi kecrulisemad. Meie ei suuda tagada ei oma ega ostu-jõusööta. Tagajärjeks on äärmiselt madal massiiv (alla 400 g ööpäevas). Ilmselt tuleb sigade arvu vähendada.

Riiklikku jõusööta eraldati möödunud aasta I kv 397 t + täiendav fond. Tänavu I kv. eraldati 268 t ja ei lu-

bata mingit täiendavat fondi. Kui sellest 268 tonnist võtta maha starter ja valgusöödad umbes 90 t, siis — mida jääb sellest kogusest jagada. Sellest ei piisa isegi lüpsikarjale. 2 kuud juba anname 200 g jõusööta piimalliitri tootmiseks (möödunud aastatel 400—500 g). Päevatoodang püsib veel 12—13 kg, kuid normaalse jõusöödakoguste juures oleks meie toodang ja rahakott palju priskem.

* * *

Pracgu on tekkinud probleem, kuidas edasi elada: kas jagada majand ühistuteks, rakendada renditöövõttu või tuleb kellelegi veel parem idee? Olgem julged oma mõtteid avaldama ka loomakasvatuse poole pealt. Mitu pead on ju mitu pead — äkki mõtlebegi midagi head välja. Teie ettepanekuid ja soove tänuga ootama jäädes

Raikküla kolhoosi
peazootehnik
LUDMILLA KÄSPER

Miks pooltühi saal?

30. jaanuari õhtul oli kohalikul rahval meeldiv võimalus nautida Kehtna operetirahvateatri esituses P. Abrahami operetti «Havai lill».

Ilu ja muusikat jätkus nii silmale kui kõrvale. Näitlejad olid oma ülesannete kõrgusel, esinedes väljapeetult, vabalt ja emotsionaalselt. Opereti saatemuusika oli võluv ja meisterlikus esituses. Publiku üksmeelset heakskiitu väljendas pikk-pikk aplaus.

Kahju ainult, et me isegi koju kätte toodud meelelahutusest ei oska lugu pidada.

Saalis istus umbes 210 külalal, neist meie rahvast ainult 120 inimest. Saal mahutab ligi 400 inimest.

Eks igaüks tehku siit oma järeldus, kuid Peeter Palusoole pole mõtet ürituste vähesuse pärast etteheiteid teha.

Ega vägisi publikut kohale ei too ja tühjale saalile keegi esinema ei tule.

ERNI TAMMARU

SPORT

3. veebruaril peeti Kaiu kultuurimajas E. Ehase X mälestusvõistlused vene kabes.

Raikküla kabetajad esinesid edukalt ning tulemuseks oli võistkondlik teine koht. Individuaalarvestuses saadi järgmised kohad: Ilme Luks 3 punktiga teine, Talvi Lille-

oja 2,5 p. kolmas, Tõnu Kipper 4,5 p. neljas, Leonhard Lilleoja 4 p. kuues ja Ülo Paik 3,5 p. kümnes.

* * *

4. veebruaril pidas kolhoosi kalaseksioon Järlepa järvel oma seksioonisiseseid võistlused jääalusel kalapüügis.

Tulemused: 1. Kaida Lilleoja, 2. Enn Treier, 3. Anatoli Skriptšenko.

Vedas viltu

Rapla RAI teatab, 18. jaanuaril kella 20 paiku tabati mootorrattasadulast ebakainena Enn Treier.

Kõigi transpordivahendite juhtimisõigus ära võetud 36 kuuks kuni 27. 01. 1993.

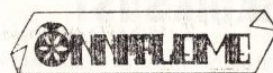
* * *

2. veebruaril saabus Rapla Siseasjade osakonnast esildis, kus teatatakse, et Ugo Luksi suhtes on algatatud kriminaalasi.

Põhjus: teist korda ebakainena mootorsõiduki juhtimine 25. jaan. Raikküla asulas.

LP. LAPSEVANEMAD!

Veebruaris alustab tegevust eelkoolialiste laste lauluring. Tulla võiksid ka esimeste klasside õpilased. Laste registreerimine klubis. Tulge kõik, õpetaja ootab teid!



65

ENDEL RCDI

12. II

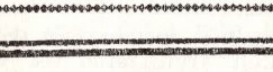
PERE KASVU PUHUL

55

Kersti ja Eduard OGANJAN
— poeg

MEERI SPELMANN
ÖIE MERDIKES

27. I
16. II



Langetame pea endise «Ühistöö» ja Raikküla kolhoosi esimene (1961—1969), Raikküla kolhoosi auliikme, Suure Isamaasõja veterani JOHANNES SAIA sünd. 16. IX 1908 surn. 9. II 1990

mälestuseks ja avaldame kaastunnet omastele.

Raikküla kolhoosi kollektiiv

Partei algorganisatsioon Suure Isamaasõja veteranide seksioon

SALME REKKARO

sünd. 24. mail 1915
surn. 30. jaanuaril 1990

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht
Toimetus: 203502 Rapla rajoon, Raikküla skj.
telefon 64 421; 64 475
Trükiarv 400

Tasuta
Maht 0,5 trükipoognat
Tellimise nr. 628
Rapla Trükkikoda
Rapla, Kalda 2